

uvedeným ukládá totiž zákon žal. úřadu — jak patrně i z vl. nař. ze 7. dubna 1923 č. 74 Sb. — pouze pro případ, že bude přidělovati půdu dle předpisu §§ 1, 3, 15, 16 a 25 příd. zák. Citací těchto zákonných ustanovení určujících žal. úřadu směrnice při řízení přidělovém jak co do osob, z nichž má přidělce voliti, tak i co do právní formy přidělu, i co do umístění, kvality a kvantity přidělu, dal zákon zřejmě na jevo, že mezi osoby, jimž možno půdu zabranou přiděliti, čítati jest i pachtýře shora jmenované, a že jim jako uchazečům, jednotlivcům způsobilým vésti větší hospodářské podniky, mohou býti přiděleny i zbytkové statky v mezích § 25 příd. zák. Na právním stavu těchto pachtýřů jako uchazečů o půdu však zákon vůči žal. úřadu nic nezměnil.

Ustanovení I. části příd. zák. kam patří i cit. §§ 1, 3, 15, 16 a 25, jsou vnitřní instrukcionelní normou, ukládající žal. úřadu jako úřadu pověřenému provedením poz. reformy, šetření určitých směrnic a určitého postupu při přidělu půdy, nedávají však uchazeči o půdu subj. nároku na přiděl vůbec, tím méně ovšem na přiděl určité nemovitosti, o kterou se snad právě uchází. Nezakládá tedy ustanovení 2. odst. § 50 a) náhr. zák. nějaké povinnosti žal. úřadu, již by odpovídal nárok pachtýře na přiděl zbytkového statku vůbec a tím méně na přiděl určitého statku, jím snad zvoleného.

Není-li však takového nároku, nemohl býti st-l, i kdyby žal. úřad výrokem nyní naříkaným byl jeho požadavek skutečně zamítl, dotčen ve svém subj. právu, a bylo by zamítnouti stížnost jako bezdůvodnou.

Č. 5941.

Pozemková reforma. — Řízení před nss-em: Jaké námitky možno vznášeti ve stížnosti na nss proti výpovědi z hospodaření na zabraných nemovitostech?

(Nález ze dne 9. října 1926 č. 19.414.)

Věc: Blanka P. v K. proti státnímu pozemkovému úřadu (sen. pres. v. v. R. Vyšín) stran výpovědi z hospodaření na zabraných nemovitostech.

Výrok: Stížnost se dílem odmítá jako nepřipustná, dílem zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím vypověděl žal. úřad st-lce prostřednictvím okr. soudu v Š. hospodaření na nemovitostech ... s doložením, že podal za tím účelem k témuž okr. soudu oznámení o zamýšleném převzetí.

O stížnosti do opatření toho podané uvážil nss takto:

St-lka brojí proti nař. opatření jednak z důvodu, že po jejím názoru nebylo šetřeno ustanovení § 21, správně patrně § 23 náhr. zák., dle něhož výpověď předpokládá, že návrh na pozámku záboru nebo oznámení zamýšleného převzetí dle § 2 téhož zák. byl u soudu již podán, nebo že se alespoň současně s výpovědí podává, jednak pak snaží se z dohod uzavřených se žal. úřadem dne 8. června 1923 o přejímací ceně za nemovitosti ze st-lčina zabraného majetku přejímané, jakož i z okolnosti, že úřad ostatní, dohodami těmi nedotknuté nemovitosti jí nadále ponechal, dovoditi, že se tím vzdal své právní posice založené pro něj

stran nemovitostí těch provedenými již úkony poz. reformy, totiž poznámkou záboru a zamýšleného převzetí, a že tudíž, chtěje později st-lce tyto nemovitosti vypověděti, musil by úkony ty znovu provést.

Že by žal. úřad, dav výpověď, o níž jde, porušil nějak nárok, plynoucí st-lce z § 11 zák. zák., táž netvrdí, připouštějíc sama, že nárok ten před výpovědí neuplatnila, vyhradivši si pouze učiniti tak resp. že se nároku toho dosud nevzdala.

Pokud jde o první, procesní námitku, opírající se o domnělé porušení předpisu § 23 náhr. zák., jest stížnost nepřipustná podle § 20 cit. zák. a § 3 a) zák. o ss, vytýkajíc nešetření předpisu, spadajícího do části I. c) náhr. zák., kdy podle § 20 nastupuje kompetence řádného soudu a tudíž příslušnost tohoto tribunálu je vyloučena.

Z téhož důvodu jest nepřipustná stížnost, pokud jde o námitku druhou, pokud by totiž st-lčiny vývody bylo vyložiti tak, že má za to, že žal. úřad si sice vymohl předem poznámku záboru a zamýšleného převzetí jako předpoklad pro pozdější výpověď, že však poznámky ty pozbyly své účinnosti ať již proto, že oznámení zamýšleného převzetí se, jak st-lka to nazývá, promlčelo, ať proto, že se žal. úřad oněmi dohodami účinnosti té stran nemovitostí dohodami dotčených vzdal, že tudíž onen předpoklad § 23 zde formelně sice jest, že však byl zbaven svých hmotných účinků a nemůže tudíž, jak st-lka tvrdí, sloužiti za základ výpovědi z hospodaření, jakožto dalšímu kroku při provádění poz. reformy.

Procesně přípustnou byla by námitka ta pouze potud, pokud by z ní bylo lze souditi, že st-lka míní tím brojiti proti dané jí výpovědi jakožto rozhodnutí žal. úřadu o tom, že jest jí dáti výpověď, ač zmíněnými dohodami práva toho se vzdal, a že tudíž bylo dohodami založeno pro st-lku právo výpověď tu vylučující.

Nss nemohl by však námitce té, kdyby i z vývodů stížnosti bylo lze ji takto konstruovati, přiznati důvodnost, přihlédnuv k obsahu oněch dohod, jichž předmětem je pouze a výhradně ujednání stran přejímací ceny na nemovitosti, k jichž převzetí již tenkrát došlo, ve kterých není však naprosto nic, z čeho bylo by důvodně souditi, že úmluvy ty dotkly se v jakékoli relaci nemovitostí ostatních, zejména pak v tom směru, že by je byl žal. úřad z dalších úkonů spojených s prováděním poz. reformy propustil, vzdav se práva k opatřením, jichž by jinak za tím účelem bylo třeba.

Č. 5942.

Cesty. — Veřejní zaměstnanci. — Jazykové právo:
* Neschopností, pro kterou mor. zem. výbor podle § 31, odst. 2. zák. z 20. září 1877 ř. 38 z. z. může žádati, aby cestmistr okr. silničního výboru na Moravě byl odstraněn, jest nejen nedostatek znalostí odborných, nýbrž i nedostatek jiných vlastností, jichž je k řádnému výkonu služby cestmistra zapotřebí (po případě i nedostatek znalostí jazykových.).

(Nález ze dne 9. října 1926 č. 20.119.)